



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 59. Adversa Missionariorum Sinensium fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](#)

Sæc. XVIII. a Cardinale Apostolici ærarii Pra
A. C. 1733 aliisque ex Cardinalibus, apertata
inspiciebatur, ubi illud plena
integritate florens repertum est, q
statim erecto Notarii instrumento
testium juratorum testimonio con
mabatur. Altera die Corpus in solen
feretro collocatum, inter innumen
confluentis populi multitudinem,
tormentorum explosionem ad Eccles
S. Mariæ supra Minervam (uti de
Etus Papa testamento caverat) tu
latum est, per aliquot adhuc dies,
confluentis populi pietati satisficer
publice in Sacello S. Magdalena
positum.

§. LIX.
*Adversa Missionariorum Pekine
fata.*

Nondum in Imperio Sinensi tot Ch
istianorum sanguine, tot Virg
Apostolicorum suppliciis ac exilio
tiata erat Mandarinorum rabies; qu
nimis molesta ipsis erat noverca
peratoris clementia, qua adhuc o
ter viginti tres Missionarios, ce
omnibus Macaum expulsis, Pekin
Cantone tolerabat: Enimvero in
faustum suorum sortem miserti Imp
torem flexo poplite rogabant, ut

Cantonem reverti permitteret, ast in-
stigantibus Mandarinis ægre obtainere
poterant, ut ibidem Procuratorem ha-
berent, qui tamen non alia susciperet
negotia, nisi quæ ad exercendam cum
Europæis negotiationem necessaria fo-
rent: Adhuc nimis benigne cum Chri-
stianis agi censebant Mandarinii, qui-
bus constitutum erat, Imperatorem
eo inducere, ut ejus mandato omnes
omnino Sacerdotes, etiam Pekinen-
ses toto Imperio proscriberentur: Rem
ergo pro more aggrediuntur calumniis,
falsis criminacionibus, & mendaciis in
vulgus sparsis; Cantonenses quoque
Mandarini libellum Juntsio Imperatori
porrigunt, in quo Missionarios falso in-
simulant, quod violato jure naturæ
nullum parentibus præsertim defunctis
honorem exhibeant, clandestina contra
Regnum cum Europæis consilia cudant,
nimis familiariter cum mulieribus a-
gant, & alia sexcenta calumniantur,
quæ invidia, furor, & impietas dicta-
bant. His faciles aures præbuit Im-
perator, ac Pekinensibus, quos ad-
esse jussit, inter cetera exprobravit,
quod legem prædicare ausi fuissent,
quæ Parentibus debitam reverentiam
cultumque exhibere prohiberet. Hæc
ubi inaudiere Missionarii velut fulmine
tacti ad tantam proterviam suspensi

Sæc. XVIII.
A.C. 1733.

U 5

hæ-

Sæc. XVIII. hærebant, mox tamen resumpto anni
A. C. 1733. manifesta hæc convitia confutabantur.
fusiusque monstrabant, criminis eius
paœta non nisi conficta esse, nilque en-
gis a veritate alienum, quam quod
nullum Parentibus & Majoribus ho-
rem deferri docerent. Provocant enim
ad libros suos catecheticos, ad doctri-
nam, ad pia funera, solemnes ex-
quias, anniversariam memoriam, i-
sepulcri monumenta, ad preces tu-
privatas quam publicas necnon ad o-
lationes, & sacrificia pro mortuis ho-
rentibus oblata, ad ipsas denique ho-
jorum imagines, domi appensas,
quod præcipuum esset, Divinum ho-
manumque honorandi parentes pro-
ceptum allegant. Obstupuit Imperator
cum hæc ex ipsorum ore perciperet
utque in rei veritatem, & accusatio-
num falsitatem veniret, jussit sibi ex-
hiberi libros, in quibus hæc eorum in-
honorandis Parentibus doctrina & pro-
cepta continerentur. Proferuntur quo-
dem libri, & ad varia Tribunalia me-
tuntur, quin tamen responsum, quo
de illis sentirent, Mandarini autem
operatori retulissent, aut Missionarii
communicassent. Conjectura autem
haud levis est, columnas columnas
additas fuisse; certum enim est, quod
Imperator Missionariis haud ultra se
dilexerit.

ditis universalem omnium eorum, e-^{Sæc. XVIII.}
tiam Pekinenium, proscriptionem ex A.C. 1733.
toto Imperio Sinico decreverit. Pa-
rendum ergo erat inhumano mandato,
moxque unaomnes protinus convulsatis
suis utensilibus, & Ecclesiarum appa-
ratu Macaum abducti sunt: subinde
tamen plures generoso mortis contemptu
clam in Chinam rediere, ut miseris,
suisque Pastoribus orbatis Christianos,
qui ad carceres, tormenta & neces
ubique conquirebantur, solarentur,
in fidei constantia firmarent, & Sa-
cramentis pascerent.

§. LX.

Altera Hispanorum expeditio contra Mauros Oranenses.

Nupera clades Maurorum vires non
adeo extenuabat, quin collectis
fuorum triginta millibus Oranum rur-
sus intercipere decernerent. Eo fine
in Hispanos, qui militum manu tecti
cædendæ materiæ caussa proximam
petebant sylvam, identidem irruunt,
ac die sexta Februarii quatuor Hispa-
norum centurias inopino impetu ex in-
sidiis prorepentes aggrediuntur, cæsa-
que ligna comburunt. Accurrunt e-
quidem suppetias Hispani. Urbisque
Gubernator suis jussa dat, ut ab hoste
invasi